

ת"פ 41152/08/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד יאיר אלמדלסי- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 41152-08-20 מדינת ישראל נ' אלמדלסי ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד שירה רוג
נגד הנאשמים		1. יאיר אלמדלסי-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד ליאור כהן 2. אריה אלמדלסי-נמחק 3. שמואל אלבז-נמחק

גזר דין לנאשם 1

1. ביום 26.4.22 הורשע הנאשם על ידי כב' השופט יריב בן דוד. במסגרת הסדר טיעון הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי **סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז 1977** (להלן: "חוק העונשין").
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.11.19 בוצעה פעילות אכיפה של רשות המיסים בשוק העירוני של באר שבע. הנאשמים 2 ו-3 סירבו למסור תיק לידי שוטר שהיה במקום, והנאשם משך את השוטר לאחר על מנת להרחיקו מהתיק.

תמצית תסקיר שירות המבחן

3. בתסקירו מיום 12.9.22 סקר שירות המבחן את אורחות חייו של הנאשם, השכלתו ומצבו התעסוקתי והמשפחתי. הנאשם בן 24 בעל עסק עצמאי, תיאר את האירוע כהווייתו וטען בפני שירות המבחן כי מעורבותו באירוע נבעה מרצון לסייע לאביו. הנאשם שלל בפני שירות המבחן נזקקות טיפולית, בטענה כי אינו זקוק לכך וכי עבודתו אינטנסיבית ומונעת ממנו להתפנות לדברים נוספים. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם צעיר שנוטה להתנהל בפזיזות ובקלות דעת בסיטואציות בהן מעורבים בני משפחתו ומתקשה להבין את הבעייתיות בהתנהלותו.

4. בתסקיר משלים שהוגש ביום 2.11.22, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות מלאה ומביע חרטה ובושה במעשיו. עוד התרשם שירות המבחן כי הרשעתו בדין עלולה לפגוע בתפיסתו העצמית של הנאשם. שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו בדין והטלת של"צ.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה תיאר את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם וטען לערכים החברתיים שנפגעו. ב"כ המאשימה סבר כי בנסיבות התיק אין לקבל את עמדת שירות המבחן שלטעמו אינה תואמת את חומרת העבירה וכן לא הוכח נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעת הנאשם וכי מתחם הענישה הראוי, נע בין חודש מאסר לבין שישה חודשי מאסר ועותר לגזירת עונשו ברף הנמוך של המתחם, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

6. ב"כ הנאשם טוען כי בנסיבות התיק יש לקבל את המלצת שירות המבחן, והפנה לפסיקה המאפשרת ביטול הרשעה גם ללא הוכחת נזק קונקרטי. טען להתנהלות קלוקלת של המאשימה מול הנאשם בעתירתה לענישה שאינה תואמת את העבירה ואת נסיבות הנאשם שהינו צעיר, נעדר עבר פלילי.

7. הנאשם הביע צער על מעשיו וכן הביע מוטיבציה לחיות חיים נורמטיביים.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לתיקון מספר 113, סעיף 40ג(א) לחוק העונשין בקביעת מתחם ענישה הולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם במקרה זה הם פגיעה בערכי השלטון והגנה על אנשי הביטחון שתפקידם לשמור על הסדר הציבורי. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הנמוך שכן הנאשם תפס את השוטר מאחור במטרה להרחיקו מאביו.

ביטול הרשעה:

10. בהתאם לסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, לסעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 ולסעיף 71א לחוק העונשין, בית המשפט מוסמך ליתן צו מבחן או צו לשירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.

11. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** נקבע, כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ככלל, יש להימנע מביטול הרשעה על מנת שלא לפגוע בחובת מיצוי הדין עם עבריינים (ראו ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**), וכן על מנת שלא לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי ענישה אחרים. (ראו ע"פ 1082/06 **מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל**)

12. הלכה היא כי על המבקש לבטל את הרשעתו הנטל להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים.

הראשון, הוא שההרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו. והשני, הוא שסוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לבטל את ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובראשם התועלת שתושג לאינטרס הציבורי חברתי מההרשעה (ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' אלון חסן**)

13. לא מצאתי בתסקיר שירות המבחן או בטיעוני ב"כ הנאשם כל תימוכין לכך שלנאשם ייגרם נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו. לנאשם עסק של מגשי פירות, ולא הוצגה בפני אף ראשית ראיה לכך שהרשעתו עלולה לפגוע בפרנסתו. ודוק, הדרישה בפסיקה הינה להוכחת קיומה של פגיעה קשה וקונקרטית ולא לפגיעה סתם. (ראו למשל רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל**) כמו כן, הנטל להוכיחה באמצעות ראיות, מוטל על כתפי הנאשם עצמו. (רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל**). בענייננו, כאמור, הנאשם לא הציג כל ראיה לפגיעה.

14. לא אוכל לקבל את טענת ב"כ המשיב כי אין מקום להוכיח נזק קונקרטי כאשר מדובר בבחור צעיר. בית המשפט העליון קבע לא אחת, כי גם על נאשם צעיר המצוי בתחילת חייו הבוגרים יש לצורך להציג נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו בדיון. ראו למשל רע"פ 7109/14 **סייג נ' מדינת ישראל**.

15. לא נעלם מעיני עפ"ג 27326-12-21 **יצחק קיזר נ' מדינת ישראל**. בו הציע בית המשפט המחוזי מקבילית כוחות לפיה ככל שעצמת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה יותר אז פחות יידרש העושה להצביע על נזקים קונקרטיים ויכול וניתן יהיה להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר. איני רואה בכך, אלא יישום קזואיסטי של הלכת כתב על אותו מקרה מיוחד תוך איזון בין חומרת העבירה לבין הפגיעה בשיקום. כך או אחרת, אין בכך כדי לבטל את דרישת בית המשפט העליון הברורה להוכחת נזק קונקרטי. בענייננו ממילא לא הוצג נזק קונקרטי ואף לא נזק כללי.

16. לא אוכל לקבל את עמדת ב"כ הנאשם ואת עמדת שירות המבחן ביחס לפגיעה בדימוי העצמי של הנאשם כהצדקה לביטול הרשעתו בדיון, זאת משום שעמדה זו נדחתה מפורשות בפסיקת בית המשפט העליון. ובעניין זה ראו למשל רע"פ 9042/17 **עאבד נ' מדינת ישראל** וכן רע"פ 8651/12 **בלאונשטיין נ' מדינת ישראל**.

17. בכל הנוגע לתנאי השני, הרי שעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כפי שקבע בית המשפט העליון: "**אינה מסוג העבירות שבהן יש להורות, ככלל, על הימנעות מהרשעה**" (ראו רע"פ 3208/15 **דוד הקרי נ' מדינת ישראל**). זאת מן הטעם ש: "**יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם [...]** כל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות" (ראו למשל רע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל**) האינטרס הציבורי שבהגנה על שלום הציבור ובהרתעת הרבים, שבביצוע מעשים המפריעים לאנשי הביטחון בעבודתם, גובר על פני עניינו הפרטני של הנאשם.

18. משכל זה נאמר, וודאי שאין לשלול על הסף כי ייתכנו מקרים בהם ככל שיוכח נזק קונקרטי על רקע שיקום

משמעותי שעבר הנאשם, ניתן יהיה לשקול במקרים החריגים המתאימים, אי הרשעה בעבירות מסוג זה, אך זה וודאי אינו המקרה משהנאשם לא עבר שיקום ומשאין כל אינדיקציה לנזק קונקרטי.

19. עיינתי בפסיקה שהגיש הסנגור, מדובר בפסיקה מבית משפט השלום שאינה מנחה ואף לא מחייבת ולא מצאתי כי היא יפה לענייננו.

20. זה המקום לציין כי תסקיר שירות המבחן הינו שיקול אחד ממערכת שיקולים נרחבת אותה על בית המשפט לשקול אך הוא אינו מחויב לקבל את המלצות שירות המבחן. (ראו רע"פ 8748/10 **בדר נמירי נ' מדינת ישראל**) הדברים נכונים ביתר שאת, משהמלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם הלכות בית המשפט העליון. זאת ועוד, אין לקרוא המלצת תסקיר במנותק מתוכן התסקיר, ובענייננו מעיון בגוף התסקיר, עולה תמונה שאינה תומכת בביטול הרשעה. כך למשל, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בעל נטייה להתנהלות פיזיה, התקשה להבין את הפסול בהתנהלותו ואף שלל נזקקות טיפולית בטענה כי עבודתו היא אינטנסיבית ואין ביכולתו להתמיד.

21. סוף דבר אני דוחה את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.

מדיניות הענישה הנוהגת

22. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשיו הנאשם היא העונש שקבע המחוקק בעבירת הפרעה לשוטור במילוי תפקידו הינה מינימום שבועיים מאסר ועד שלוש שנים.

23. מדיניות הענישה הנוהגת ביחס למעשיו של הנאשם הינה במרבית המקרים לעונש מאסר על תנאי, קנס, שירות לתועלת הציבור. ראו למשל ע"פ (י-ם) 8740/04 **מדינת ישראל נ' בן גביר**; ע"פ (י-ם) 28716-12-12 **כהן נ' מדינת ישראל**; ת"פ (שלום רמלה) 53938-12-12 **מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז נ' נתנאל הברי**; ת"פ (שלום רמלה) 36062-04-13 **מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות -שלוחת רמלה נ' עלי זמאערה**; ת"פ (י-ם) 4110/09 **מדינת ישראל נ' עליאן**; ת"פ (פ"ת) 37009-01-13 **מדינת ישראל נ' סקלרוד**; ת"פ (ב"ש) 16194-02-12 **מדינת ישראל נ' דהן**.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

24. בענייננו, הנאשם אינו מבצע שולי בכתב האישום כלל ועיקר. הנאשם אמנם נחלץ לדבריו לעזרתו של אביו, אשר ביקש למנוע מגורמי האכיפה לבדוק את התיק שבידו ומשך את השוטור מאחוריו, אך בכך אין משום טענת הגנה המצדיקה הקלה בעונש. בחלק לא מבוטל מעבירות הכשלת שוטור מדובר בביצוע עבירה נוכח מעצר קרוב או בן משפחה. קבלת הטענה עלולה לרוקן מתוכן את העבירה על מלוא חומרתה ולשדר מסר נרפה כלפי

עבריינים פוטנציאליים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

25. הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, הודה ולקח אחריות על מעשיו.

26. מנגד, הנאשם שלל כל התערבות טיפולית, זאת על אף שלהתרשמות שירות המבחן הוא מתאפיין בדפוסי התנהגות פזיזה והיעדר הבנה בפסול במעשיו.

27. בנסיבות האמורות מצאתי כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם בסמוך לתחתית המתחם.

סוף דבר

28. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירה שמהותה הכשלת שוטר.

ב. הנאשם ירצה 140 שעות של"צ במתנ"ס י"א בהתאם לתכנית שירות המבחן.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ אותו ישלם הנאשם עד ליום 1.2.2023. לא ישולם הסכום, ירצה הנאשם תחתו 5 ימי מאסר.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ג, 28 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.